

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316010050
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6316010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Juraja Babjaka, v trestnej veci odsúdeného T. B., konajúc o sťažnosti odsúdeného voči uzneseniu Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1Nt/5/2016, zo dňa 11.04.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného T. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd v Brezne samosudkyňou uznesením sp.zn. 1Nt/5/2016 dňa 11.04.2016 rozhodol, že podľa § 399 ods. 2 Tr.por. návrh ods. Jozefa Kotlára, t.č. v ÚVTOS Ilava, na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1T/47/2014, zamietal.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z dôkazov, ktoré odsúdený predložil, nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodovanie o vine a následne teda aj rozhodovanie o treste v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1T/47/2014 a teda keďže nezistil podmienky obnovy konania, návrh odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal odsúdený spolu so svojou ustanovenou obhajkyňou sťažnosť, ktorú následne za odsúdeného písomne obhajkyňa odôvodnila. V písomných dôvodoch sťažnosti obhajkyňa uviedla, že napriek tomu, že odsúdený Kotlár v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní pred samosudcom Okresného súdu Brezno vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a aj napriek tomu, že následne podané odvolanie zobral späť, sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, keďže súd v pôvodnom konaní nezohľadnil, že od 29.12.2010 do 29.08.2012 bol odsúdený vo výkone treste v Banskej Bystrici a teda nemohol v tomto období páchať trestnú činnosť a zároveň, že v prípravnom konaní predložil odsúdený vyšetrovateľovi doklady o platbe výživného v r. 2013 a 2014 v celkovej výške 64,-€. Z uvedeného dôvodu ide teda o dôkazy súdu skôr neznáme, ktorými by mohli byť produkované dôkazy, ktoré by mohli v konečnom dôsledku odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. aj iné rozhodnutie o uloženom treste. Preto obhajkyňa navrhovala, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie, resp. povolil obnovu konania v prospech ods. T. B..

K tomuto písomnému podaniu, teda sťažnosti odsúdeného sa písomne vyjadril aj Okresný prokurátor v Brezne, kde uviedol, že uvedené doklady, ktoré odsúdený predložil, neznamenaajú, že by uhradil dlžné výživné, resp. že by preukázal okolnosti, že vo výkone trestu pracoval, naviac boli predložené doklady len že platil určité čiastky do Detského domova F., ale nie aj na ÚPSVaR do C., z toho dôvodu je prokurátor presvedčený, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a navrhol ju zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnuté uznesenie a podstatný obsah spisu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Správne tak, ako to konštatoval v napadnutom uznesení prvostupňový súd, odsúdený doklady, ktoré predložil v konaní o obnove konania, nie sú takého charakteru, že by preukazovali, že odsúdený uhradil celú dlžnú sumu, resp. že by jeho pobytom vo výkone trestu odňatia slobody a zarábaním len z dôvodu pochybenia ústavu na výkon trestu došlo, že nebola splácaná dlžná čiastka na výživnom, naviac sám odsúdený v pôvodnom konaní urobil vyhlásenie o vine a treste, toto vyhlásenie súd prijal a naviac aj po tom, čo bolo podané odvolanie v tom čase obžalovaným B., toto odvolanie sám zobral späť, čím fakticky potvrdil, že protiprávny stav nastal a to aj v dôsledku jeho protiprávneho konania.

Dôkazy, ktoré odsúdený predložil na verejnom zasadnutí v konaní o povolení obnovy konania, preukazujú len to, že bol určité časové obdobie vo výkone trestu a že v priebehu 5 mesiacov v r. 2013 a r. 2014 uhradil na účet Detského domova F. celkovú sumu 64,-€, pričom však je zrejme, že dlžný bol nielen Detskému domovu F. peniaze za výživné, ale aj občianskemu združeniu - Krízovému stredisku za dôstojný život C.. Z týchto dôvodov je zrejme, že aj pri akceptácii dôkazov predložených ods. B. na verejnom zasadnutí, by nenastala situácia, že odsúdený preukázal, že uhradil dlžné výživné, teda že by došlo k zániku trestnosti v danej trestnej veci, naopak, naďalej zostáva otvorená otázka, že konaním obžalovaného vznikla dlžoba na výživnom, a preto dôkazy takto odsúdeným predložené, nemohli zmeniť rozhodnutie súdu o vine a tým pádom ani rozhodnutie o treste, keďže odsúdenému bol uložený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Správne potom konštatoval okresný súd, že nezistil dôvody obnovy konania u odsúdeného T. B. a správne potom jeho návrh na obnovu konania zamietol, s týmto rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožnil aj odvolací súd a preto musel potom postupom podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. ako nedôvodnú sťažnosť odsúdeného T. B. zamietnuť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.